

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Origines Benedictinae, Siue Illvstrivm Coenobiorvm Ord.
S. Benedicti, Nigrorvm Monachorvm, Per Italiam,
Hispaniam, Galliam, Germaniam, Poloniam, Belgium,
Britanniam, aliasque Prouincias. Exordia Ac ...**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

S. Bertini coenobium Sithiense intra muros vrbis Audomaropolitanae in
Artesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11261

CAPVT XX.

*S. Bertini cœnobium Sithiense intra muros
urbis Audomaropolitanæ in Artesia.*

Clotharius Rex & filius eius Dagobertus, videntes fidem Catholicam per bella valdè debilitatam, & messem Domini multam, viros Catholicam & legem Dei benè doctos miserunt in messem Domini laborare. Processerunt igitur (secundùm quod diuersimodè necessitas exigebat) Adoënus & Philibertus Rotomagum, Lupus & Amatus Senones, Pharo Meldos, Acharius & Eligius Nouiomum, Audomarus Taruanam, Auberus Cameracum, Amandus Flandros & Menapos, Remaclus Traiectum, Richarius & Iudocus Pontium, Agilus Briam, Gislenuus & Landelinus Hannoniam, VValaricus Vimiacum & alij plures loca, quibus dati sunt, sua sancta prædicatione & pijs moribus illustrarunt. Ex quibus Amandus blandiniense, Elnonense, S. Baonis & Marchianense, Agilus Resbacense, Landelinus Crispinium, Gislenuus Cellam, Richarius Centulam, VValaricus & Iudocus sua singuli monasteria construxerunt. Specialiter sancti Bertinus, Momolinus, & Ebertramnus, tres veri cultores sanctæ Trinitatis, talentum Domini nolentes abscondere, vel sine lucro reportare, de Luxouio Burgundiæ monasterio venerunt in

*S. Bertinus
quiescit in
hoc suo Si
thiensi mo-
nasterio.*

*S. Bertinus
cum duobus
socijs Luxo-
uio venit in
Franoiam.*

*Ad S. Au-
domarum
Morinen-
sem Episco-
p. 477.*

Franciam verbum vitæ feminantes, & à Re-
ge Lothario sunt honorificè recepti, ac inter
Regis palatium cum summa diligentia sub-
rogati. Post longum temporis interuallum,
sanctum Audomarum tunc Morinensem Epi-
scopum, cuius compatriota atque consan-
guineus erat beatus Bertinus, adierunt, tam
amore ipsius sancti, quam quod patriæ lin-
guam, vtpote Teutonici, bene sciebant. Quos
sanctus Audomarus latè suscipiens, suos in
prædicatione statuit esse consortes. Subibant
ergò officium legationis suæ, labore prædi-
cationis continuæ. Istis quoque temporibus,
beatus pater Columbanus migravit ad Do-
minum. Cum autè sanctus Audomarus, cum
suis tribus comitibus antea dictis, sanctæ
Trinitatis fidem incredulorum cordibus suâ
prædicatione frequenter imprimeret, terræ
populus ad eos cateruatim confluebat, suavi
iugo Domini colla deuotè subdentes. Inte-
rea quidam prædiues opum, vir illustris A-
droaldus nomine, nullum habens filium, cum
beato Audomaro tractare cœpit, qualiter
possessionum suarum Ecclesiam heredem fa-
ceret, villam quæ Sithiu vocatur, cum suis
appendicis, beato obtulit Audomaro, vt ibi
xenodochium construat. Iussu igitur B. Au-
domari, tres viri sancti prædicti Bertinus,
Momolinus & Ebertramnus Ecclesiam
construxerunt, & cellam, in territorio eius-
dem villæ in loco, qui adhuc & propter hoc
vetus vocatur monasterium, super fluuium

Agni-

Agnona, anno Domini sexcentesimo vicesimo sexto.

Et paulò infra: Principante Dagoberto vir illustris Adroaldus supra memoratus, B. Audomarum alloquitur, vt Sithiu villam cum suis appendicijs, & ceteras possessiones recipiat, & xenodochium suum construat. Sed B. Audomarus eius propositum mutauit, consulens, vt Deo & S. Petro bona prædicta conferat, quatenus ibi per viros Dei Bertinum, Momolinum, & Ebertramnum, qui sibi in opus Dei collaborabant, monasterium construi debeat ad habitandum monachis, vbi laudes Deo & orationes pro viuis & mortuis perpetuò decantentur, & Christi pauperibus hospitia præparentur, & necessaria ministrentur. Quod Adroaldus præfente B. Audomaro, cunctisque proceribus vrbs Taruanæ, magna cordis cum alacritate compleuit, tradens villam Sithiu cum appendicijs.

Interea decedente Achario Episcopo vrbs Nouiomi, ad Episcopatum eiusdem vrbs Momolinus prouehitur, & Ebertramnus cœnobio S. Quintini à Momolino præfertur. Sanctus verò Bertinus, cum in veteri monasterio resedisset annis quatuordecim, quia locus ille permodicus erat, vt aptiorem locum quæreret, spem ponens in Domino, nauem conscendit cum aliquibus socijs suis. Et ecce statim contra fluenta præcipitis fluuij, angelico ministerio nauis impellitur, donec Ber-

An. 626.

Momolinus
fuit Episcopus
Nouiomensis.

An. 640.

tinus ex ordine decantati Psalterij, versiculum illum pronunciarer, *Hac requies mea in seculum seculi, &c.* Lecto versiculo navis stetit immobilis circa medium, ubi nunc est monasterium. Cognoscens igitur illum sibi à Deo electum locum, ibi monasterium ædificavit, in honorem Dei, sanctique Petri Apostolorum principis, anno Domini sexcentesimo quadragesimo, in quo breui tempore centum quinquaginta monachos adunavit. Ita Ioannes Iperius in Chronico manuscripto Bertinensi.

Ceterum qua ratione apud Bertinenses, à Lamberto eius loci Abbate X. L. institutum seu reformatio Cluniacensis, consilio Ioannis Episcopi Morinensis, & Roberti Frisij Flandriae Comitis, sit introducta, narrat idem Iperius: An. CIOCI. Ioannes Episcopus Morinensis Romam ad Papam tendit: cum quo Lambertus noster Abbas se proficisci simulans, iter arripuit, & monachum, quem secum assumserat, sub custodia reclusit in quadam cella Cluniacensi. idē verò Lambertus Cluniaci remansit professionē fecit, & eorum ordinē didicit. Tandē Episcopo Romā sine Abbate reuerso, monachi nostri semel, iterum ac tertio Abbati Lamberto mandant, vt veniat. Redeunti quidam obediunt, sed maior pars obedire recusat. Tunc ipse clam vocatis militibus suis, rebelles cepit, & in diuersis Ecclesijs dispersos inclusit. Regebat tunc Cluniacum vir sanctæ memoriæ Hugo Abbas, per cuius licentiam

Lam-

Lambertus de diuersis Cluniacensium monasterijs religiosos viros huc adduxit, & hic ordinē introduxit, an. Domini millesimo cētesimo primo. Quibus strictē & religiosē viuētibus residui Sichiēses, metu rigoris disciplinae, fuga lapsi per diuersa sparguntur. Nec ob hoc cessauit hic opus Dei. Nam nouo religionis feruore, plures huc affluerunt, ita vt in breui plusquā centum viginti fratres adessent.

Porro ius mitra & ceteris Pontificalibus ornamentis vtendi Gillebertus XLIX. Abbas Bertinensis impetrauit ab Alexandro Papa quarto, Pontificatus eius anno primo, teste eodem Iperio.

ARQVENSIS

Propositura, à S. Bertini Abbatia dependens, miliarium fere vno ab Audomaropoli Artesiorum.

Nobilissima huius cella institutio ac dotatio debetur beato Vualberto, Pontiuensi & Arquensi Comiti. Idoneum eius rei testem habeo Iperium, Bertiniani cœnobij Historiographum: * Hangericus vir illustris, maior Domus Theoderici Regis Burgundorum, filij Hildeberti, filij Sigeberti ex Brunehilde, vxorē habuit Leodegondam, de qua genuit sanctos Pharonem. Vualbertum, & * Anoaldum, & S. Pharam. Sanctus Pharo primò miles, inde clericus, deinde monachus in Resbaco, sub beato Agilo Abbate,

cogna-

An. 1107.

Cap. 17.

* Alias,
Hangericus.

* Alias,
Canoaldū